

ZE WZGÓRZA

MIESIĘCZNIK PARAFII NARODZENIA NMP W LUBASZU • GRUDZIEŃ 2000 R. • NR 1

Maryjo !

Nieba złotego Królowo,
Porzuć krainę słońca lazuruwą,
I zstąp z błękitu promienistych szlaków
Miedzy Polaków.

Niech z Toba przyjdzie Najświętsze Pachole
Z koroną jasných gwiazd na boskim czole.
Złotymi pióry lśniący aniołowie,
Pokój i zdrowie.

!...!

*„Darów nieba,
Bożej radości i Pokoju
Oraz zdrowia z okazji
Świąt Bożego Narodzenia
wkraczając w Nowe Tysiąclecie”*

*życzy
Redakcja „Ze Wzgórza”*

Kochana Rodzino Parafialna

Tego roku 25 grudnia obchodzić będziemy równą rocznicę dwóch tysięcy lat od narodzenia się na ziemi Syna Bożego, Jezusa Chrystusa naszego Zbawiciela. Tajemnicza to noc, wielki to dzień i bardzo uroczyste to święto. Nasza tradycja ludowa nazwała je – rodzinnymi świętami. To prawda. Wiązą się z nimi piękne rodzinne zwyczaje. Biały obrus a na nim opłatek, symbol miłości i pokoju, który ma zagościć w ludzkim sercu. Gdy spojrzymy na wolne miejsce przy wigilijnym stole, pamiętajmy o naszych bliskich, nieobecnych, a w sposób szczególny o zmarłym księdzu proboszczu.

Chciejmy również spojrzeć oczyma naszej wiary, na Tego który narodzony w betlejemskim żłóbku, pragnie gościć w naszym sercu, w naszych domach.

Drodzy parafianie oddajemy wam pierwszy numer gazetki parafialnej, który był w planie niezapomnianego naszego kochanego ks. kanonika Jerzego. Ma to być tak, jak brzmi w swej nazwie – „Ze Wzgórza”, informować o tym co dzieje się w naszej wspólnotce parafialnej. Gorąco zapraszamy do współpracy w redagowaniu naszego czasopisma.

Wasi duszpasterze

PATRON MIESIĄCA **ŚW. MIKOŁAJ – biskup**

Pochodził z zamożnej rodziny prawdopodobnie z Patatry w Licji. Został biskupem Mirystolicy jego rodzinnej prowincji. Znany był z wielkiej wrażliwości na biedę ludzką na nieszczęścia oraz z niezwyklej pobożności i działalności charytatywnej. Spieszył wszystkim z pomocą a szczególnie dzieciom. Zasłużył się dla Kościoła uczestnicząc m.in. w pierwszym soborze powszechnym w Nicei, w 325 roku. Do 1087 roku jego prochy przechowywano w Mirze, po czym przeniesiono je do Bari w Włoszech. Powszechnie znane są legendy, odnoszące się do jego działalności, m.in. o trzech niesprawiedliwie uwięzionych oficerach; trzech ubogich pannach, które wydano za mąż dzięki posagowi ofiarowanemu przez świętego biskupa; o żeglarzach wybawionych z katastrofy morskiej. Jest patronem Grecji, Rosji, oraz miast: Antwerpii, Berlina, Chrzanowa, Moskwy. Patronuje także bednarzom, cukiernikom, dzieciom, flisakom, jeńcom, kupcom, marynarzom, młynarzom, pannom, piekarzom, piwowarom, podróżnym, więźniom, żeglarzom.

SYMBOLE: Przedstawiony jest w stroju biskupim z pastorałem. Jego atrybutami są: chleb, troje dzieci w cebrzyku, księga na której znajdują się trzy złote kule i worek z podarkami.

ŚW. SZCZEPAN – męczennik

Czczony jest jako pierwszy męczennik wspomniany w Dziejach Apostolskich. Był prawdopodobnie zhellenizowanym Żydem, nawróconym na wiarę chrześcijańską. Znalazł się pośród siedmiu diakonów wybranych przez Apostołów dla posługi biednym i odciążenia uczniów Jezusa w nauczaniu. Obdarzony był charyzmą, dokonywał cudów, a jego wypowiedzi nacechowane były niezwykłą mądrością, co z czasem przysporzyło mu wielu wrogów wśród żydów. Kiedy stanął przed Sanhedrynem wyznał swą wiarę w Jezusa-Zbawiciela. Uznany za bluźniercę, skazany został na wypędzenie z miasta i ukamienowanie. Pod gradem kamieni modlił się do ostatniej chwili za swych oprawców. Przy kamienowaniu obecny był Szaweł (po nawróceniu – św. Paweł) który pilnował ubrań morderców. Jestem patronem bednarzy, cieśli, kamieniarzy, koniuszych i woźniców, krawców, murarzy. Jego pomocy wzywa się w intencji dobrej śmierci.

SYMBOLE: Przedstawiony jest jako młody diakon przywiązany do słupa i kamienowany. Jego atrybutami są: kamienie, liść palmowy oraz Ewangelia.

Alina

WYWIADY

Boże Narodzenie to dla każdego z nas czas, który możemy spędzić wraz ze swoimi bliskimi. W wieczór wigilijny wszyscy zapominamy o troskach, kłopotach, nieprzyjemnościach w szkole, w pracy. Wieczór ten jest urozmaicony kolędami śpiewanymi przez wszystkich domowników przy pięknie ozdobionym drzewku.

A OTO WSPOMNIENIA NASZYCH PARAFIAN, DOTYCZĄCE BOŻEGO NARODZINIA !

Kiedy byłam małym dzieckiem, Wigilie spędzaliśmy w swoim domu. Przy stole było nas ośmiu. Dawniej w wieczór wigilijny po całej wiosce chodziła osoba przebrana za gwiazdora, wszyscy z niecierpliwością czekaliśmy na prezenty. Przy choince zawsze śpiewane były kolędy. Później 7 km szliśmy na pasterkę. Dla mnie najważniejsze było to, że byliśmy razem.

p. Zofia 86 lat

W 1940 roku byliśmy wysiedleni i na Wigilię zaprosił nas pewien gospodarz. Przy stole było 12 osób. Do północy kolędowaliśmy, później przez zamarzną Wisłę szliśmy na pasterkę. Święta spędzaliśmy skromnie, nas było troje, reszta rodziny była w Niemczech.

p. Czesława 75 lat

Wigilia to zawsze rodzinne święto, wszyscy razem je przeżywamy. Cieszę się gdy wszyscy w domu są zdrowi. Wraz z dziadkiem, zawsze wychodziliśmy na podwórko i czekaliśmy na pierwszą gwiazdkę. Mama miała już wszystko przygotowane, ale musiała być pierwsza gwiazdka.

p. Ludwika 71 lat

Moje wspomnienia wigilijne powojenne.

Wspominam Wigilie Bożego Narodzenia bardzo ciepło i miło. Po okupacji 1945 r. kiedy wróciła moja rodzina z wysiedlenia i byliśmy razem dziękowaliśmy Panu Bogu za ocalenie. Kiedy nadchodził czas wigilii, a w oknach paliły się świece, wyczekiwaliśmy na pierwszą gwiazdkę, która zabłyśnie na niebie, aby usiąść z całą rodziną do stołu wigilijnego. Nie było specjalności, choć wieczerza była skromna, to najważniejsze zawsze była ona poprzedzona wspólną modlitwą i był opłatek pieczony przez kościelnego p. Augustyniaka. W radosnym nastroju śpiewaliśmy kolędy a i chodziły gwiazdory. Śpiew kolęd słyhać było w każdym domu, aż do Pasterki.

Babcia

Marta i Natalia

*... "Umierają ludzie.
Zostają po nich puste miejsca przy stole...
pożółkłe fotografie... strzępy listów...
i wspomnienia. I jeszcze ból pękający w sercach
tych, których z umarłymi wiązała
wypróbowana przyjaźń... długie lata wspólnej pracy
i przeżyć.
Odplynęli ku wieczności jak klucze żurawi."*

WSPOMNIENIE O Ś.P. KS. KANONIKU JERZYM KĘDZIERSKIM NASZYM KOCHANYM DUSZPASTERZU (PROBOSZCZU)

Dnia 20 grudnia nasza wspólnota parafialna pożegnała swego proboszcza.

Gdyby tego dnia ktoś zupełnie obcy zapytał się: Kim był ten człowiek? – dziecko, starzec, matka i syn ze łzami w oczach, z bukietem kwiatów żegna się z nim? Padło by wiele ciepłych słów – To nasz Duszpasterz, który potrafił zjednoczyć tłum dusz.

Uczmy się od ks. Jerzego kochać ludzi. To On w każdym człowieku potrafi zauważyć dobro, nie zważając na Jego wady. Ciepłe spojrzenie dodawało każdej rozmowie serdeczności. Wciąż brzmi w naszych uszach piękny śpiew, którym potrafił uświetnić każdą modlitwę, uroczystość i zwykły szary dzień.

Ks. Jerzy przez okres 10 lat potrafił zmienić całkowicie oblicze naszego Kościoła i jego otoczenie wkładając w to wiele serca, pomysłowości, pracy a przypieczętował to heroicznym cierpieniem. Pomimo choroby, która każdego dnia wyniszczała Jego organizm, On wspierając się na modlitwach do Pani Lubaskiej wierzył, że dokończy dzieła i będzie obecny przy

Koronacji Cudownego Obrazu. Nasza Pani Lubaska wysłuchała Jego modlitw i mógł w dniu 3 września zawierzyć swój lud Matce Bożej Królowej Rodzin.

Spoglądając na Cudowny Obraz pamiętać będziemy, że to ks. Jerzy przygotował naszą świątynię i nas wiernych do Koronacji Obrazu Matki Bożej Królowej Rodzin.

Tyle zasług, a tak trudno zrozumieć, że nie wrócisz, nie uradujesz nas swoim uśmiechem, nie wesprzesz Nas dobrym słowem w kłopotach i nie przytulisz grzesznika do swego czułego serca.

Roniąc łzy dziękujemy Ci Księżu za dobroć, miłość, cierpliwość, za Twój uśmiech, serdeczne dłonie, za wszystkie sprawowane Msze Święte, spowiedzi, za koronację, za to, że Dałeś nam przykład jak kochać Boga i ludzi. Za to, że zawierzyłeś nas Matce Lubaskiej. Przyrzekamy, że będziemy pamiętać o Tobie w modlitwach, będziemy się starać wypełniać w naszym codziennym życiu słowa zawierzenia, które wypowiedziałeś w dniu koronacji i kontynuować Twoje dzieło.

To co dobre i piękne tkwi w ludzkiej pamięci. Księżu Jerzy Ty taki byłeś, więc Jesteś na zawsze w naszych sercach.

Alina

JAK ODNALEŹĆ PRZYJAŹŃ?

Taki oto był temat rekolekcji adwentowych dla młodzieży, które odbyły się w dniach 8-10.XII.br. w Otorowie, w Domu Sióstr Urszulanek, gdzie znajduje się Dom Rekolekcyjny dla młodzieży, która przyjeżdża z całej Wielkopolski.

Młodzież z Lubasza spotkała się tam z młodzieżą z Czarnkowa i Pniew. Było tam w sumie 32 osoby. Konferencję wygłosił wikariusz ks. Grzegorz. Dom w którym mieszkaliśmy swoją atmosferą budził w każdym z nas ciepło i wolność. Nie tylko wspólne przebywanie, ale również atmosfera kaplicy ale i wyciszenie pozwoliło nam głębiej poznać siebie przed Bogiem.

Podczas tych rekolekcji zastanawialiśmy się nad pytaniami: Kto to jest przyjaciel? Czym jest przyjaźń? Jak odnaleźć prawdziwą przyjaźń?

Słuchaliśmy konferencji, które wygłosił ks. Grzegorz, był też czas na modlitwę i własne przemyślenia, czas spotkań w kręgach (małych pięcioosobowych grupach, w których tematyka dotyczyła rozpoznania przyjaźni ludzkiej, jak również dyskusja, jakie wzorce najbardziej odpowiadają każdemu człowiekowi, oraz zabaw w czasie których każda z grup przedstawiała różne scenki dotyczące przyjaźni m. in.: piosenki, wiersze, fraszki, pantomimy.

Pozwolę sobie przytoczyć wiersz pt.: „Pokój” ułożony przez młodzież jednej z grup:

„Pokój”

*Jest na świecie taki pokój
W sercu go sobie ulokuj
Najważniejsza wartość na świecie
Wszyscy to wiecie
Ten pokój posiada w sobie
Miłość i wierność
Wolność i sprawiedliwość
Nie ma w nim złości i zazdrości
Ten, kto w sobie pokój ma
Temu Bóg wiele da.*

Uczyń mnie Panie ...

1. Uczyń mnie Panie powietrzem, mgłą, która nie przesłania, aby mój brat przez mnie Ciebie zobaczyć mógł. Uczyń mnie Panie płomieniem wiodącym na spotkanie, by szybciej Cię znaleźli błądzący pośród dróg.
2. Uczyń mnie Panie strumieniem, wodą, co siły przywraca, abym spragnionym Ciebie umiała nieść. Uczyń mnie Panie milczeniem, ciszą kojącą jak balsam, by głos Twój niezmacony płynął do ludzkich serc.

Ref. Nie mnie, nie mnie, Panie chwałę daj, to dłonie Tve tak mnie ukształtowały. Nie mnie, nie mnie niechaj słaWi świat, jedynie Ty jesteś godzien tej chwały.

Małgosia i Kasia

Śpiewajmy Panu

Obudź się ...

Obudź się, na chmurach siada słońce,
o jak błyszcząca ważka, złota ćma,
Wróble z piórek srebrną rosę
strąca i przeciera senne oczy świat.
Pobiegniemy na wyścigi z wiatrem,
zrywać z drzew pękate krople dżdżu.
Spójrz, Bóg dzień pobłogosławił światem;
obudź się i dziękuj, śpiewaj Mu.

Ref. Dziękuj Mu za to słońce,
śpiewaj Bogu; pewnie do nas
śmieje się zza chmur.
Miodopłyną strugę nam pod nogi
Pan położył, aby w skazać szlak.

oraz piosenkę ułożoną przez dziewczyny:

1. *Przyjaciele jak bliźnięta
są na co dzień
i od święta
oni górą są i basta
czy w pampersie, czy dorasta*

*Ref: Hej, Hej przyjacielu
dokąd zmierzasz w jakim celu
Podaj rękę, podaj bagaż
abym ja mógł być twój tragarz / 2x*

2. *Tak, tak podaj rękę
zrzuć też na mnie swą udrekę
każdy kłopot rozwiążemy
i radośni znów będziemy*

„Przyjaźń wcale nie jest łatwą sztuką. W przyjaźni trzeba zainwestować, aby móc potem z niej czerpać. W przyjaźni o wiele ważniejsze jest „dawać” niż tylko „chcieć”. Nie wystarczy MIEĆ dobrego przyjaciela, trzeba BYĆ dobrym przyjacielem”.

Jakie jest twoje zdanie?

Monika

HISTORIA I CIEKAWOSTKI

Drzewko Bożonarodzeniowe

Upiększają nasze domy, sklepy, zakłady pracy, ulice, tworzą wspaniałą wystrój świątyni, a ostatnio coraz częściej pojawiają się na grobach tych, którzy odeszli. Mowa jest oczywiście o zielonym drzewku choinkowym, które przez swój wygląd rozwesela nam zimowe perspektywy. Zielień kojarzy się nam z nadzieją szeroko rozumianą. Nadzieja na nowy dzień, rok, przeżywanie pamiątki narodzin Chrystusa i wreszcie najważniejszy wymiar nadziei wynikającej z wiary, że osiągniemy zbawienie.

Warto sobie odpowiedzieć czym jest choinka? Z perspektywy botanicznej możemy powiedzieć, że jest to drzewo iglaste najczęściej należy do rodziny sosnowatych a spośród nich najpospolitsze są drzewka z rodzaju świerk. To właśnie świerki pospolite odgrywają rolę choinek w domach naszej parafii, jak również od wielu lat przyozdabiają ołtarz główny oraz boczną kaplicę, w której ustawione są postacie towarzyszące Nowonarodzonemu Zbawicielowi. Choć w regionie gdzie narodził się Pan Jezus świerki nie występują to w naszych warunkach doskonale zastępują cyprysy, cedry i jałowce.

Trudno było by sobie wyobrazić żłobek bez wystroju świątecznego. Powiedziałem, że świerk jest najpospolitszy, ale ostatnio modne stały się choinki jodłowe, sosnowe, a nawet gałązki i stroiki z innych drzew iglastych. Jedno jest pewne, żadne z nich nie jest choinką, bo choinek po prostu nie ma, jedynie w Ameryce północnej żyją choinki, ale u nas są jeszcze rzadko spotykane i chyba długo jeszcze rolę „choinki” jako drzewka Bożonarodzeniowego będzie grał nasz rodzimy świerk.

Sławomir Łapawa

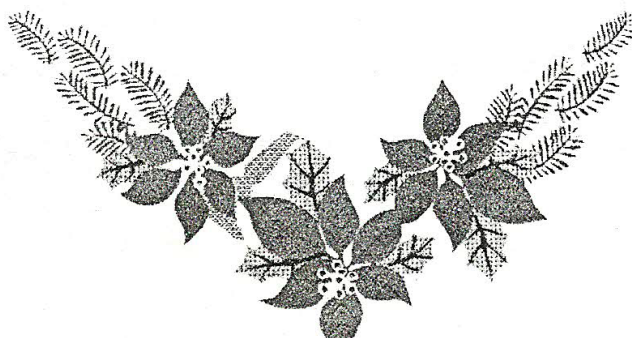
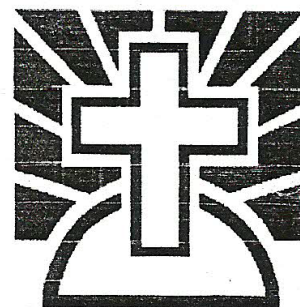
Chrzty w grudniu:

Mikołaj Furman
Hubert Wlazło
Zofia Sotek
Oliwia Aleksandra Kujawska
Tomasz Kaczmarek
Nicol Weronika Fańerek
Wiktor Weronika Musiał

Od września odeszli z naszej parafii:

Marek Sławomir Dams – Kamionka
Stefan Maternik – Jędrzejewo
Szczepan Madaj – Dębe
Lech Modzelewski – Lubasz
Adam Kompel – Stajkowo
Zofia Weiss – Sławno
Janina Zofia Kaźmierczak – Lubasz
Kunegunda Pertek – Góra
Urszula Kaźmierczak – Goraj
Czesław Paweł Bielejewski – Lubasz
Kazimiera Maria Kurek – Lubasz
Janina Perz – Czarnków
Krystyna Anna Kulesza – Lubasz
Kazimierz Kordy – Ciszkowo
Jan Paweł Jans – Miłkowo
Jolanta Fańerek – Goraj
Ks. Kanonik Jerzy Stanisław Kędziński (Proboszcz)

Ks. Grzegorz

KRZYŻÓWKA NR 1

1.	T	R	A	K	T	O	R	- rolnik używa go na roli	
2.	A	D	A	M				- żył w raju razem z Ewą	
3.	B	A	L	T	A	Z	A	R	- jeden z Trzech Królów
4.	P	I	E	K	A	R	Z	- wypieka nam smaczne pieczywo	
5.	J	O	R	D	A	N	- rzeka chrztu Pana Jezusa		
6.	G	A	R	N	E	K	- mama gotuje w nim zupę		
7.	K	A	P	A	D	Z	- odprawia Mszę św.		
8.	B	O	R	O	W	I	K	- znany nam grzyb	
9.	U	L					- mieszkają w nim pszczoły		
10.	L	O	D	Y				- najsmaczniejsze są latem	
11.	U	R	S	Z	U	L	A	- Błogosławiona z Pniew	
12.	M	A	R	Y	Ż	A	- Matka Chrystusa		

Siostra Joela

Kupon konkursowy nr 1
Prawidłowe hasło

.....
rozwiązanie krzyżówki prosimy składać na probostwie (ul. Kościelna 2)